

«Святі гори» Слобожанщини

Презентація, підготовлена учнями 10 – А класу

**Святогірський
монастир
розташований на
території
Слобожанщини. Перші
письмові згадки
датовані XVI ст.
Але ще у XII – XIII
століттях християни
намагалися
врятуватися тут від
монголо – татарських
набігів**

**У XVII – XVIII століттях
монастир був форпостом на
кордоні з татарським степом і
католицькою Польщею**

**З XVI ст. місцевість «Святі Гори»
на Сіверському Донці
згадується у літописах як дозорний
пункт
на кордоні Московії з
Диким Полем, через яке
на московітів не раз нападали
татари**

Ізюмський полк успішно відбивав ворожі атаки. Кримські набіги здійснювалися 5 разів: у 1664, 1679, 1680, 1691, 1737 роках

**Внаслідок реформи імператриця Катерина
II подарувала «Святі гори» князю Г.
Потьомкіну**

**Перед I світовою війною у
монастирі проживало 600 ченців**

**Більшовики розорили
частину скитів,
влаштували в одному із
соборів кінотеатр**

Цей православний монастир – справжня окраса Слобожанщини!

**Розташований на високому крейдянному березі
Сіверського Дінця, маючи унікальні крейдяні
печери, монастир довгі десятиліття приваблював
численних туристів**

**І лише у 2004 році
Святогірському
чоловічому монастирю
надано статус Лаври**

Старі жителі пам'ятають, що в 1922 р. влада відібрала церковні цінності, 9 ченців було засуджено. В 1931 р. храм було закрито. В 1942 – 43 рр. тут проживав невеликий гурт монахів.

У 1943 р. будівлі храму було
сильно
зруйновано під час боїв між
радянськими
військами та гітлерівцями.

Красою «Святих Гір» приїздили помилуватись Немирович – Данченко, Антон Чехов, Іван Бунін, свої етюди тут писав Ілля Рєпін, прославляв тутешні краєвиди Федір Тютчев

Сьогодні на території Лаври знайшли притулок біженці, а священники моляться за мир і спокій в Україні

**Ми прагнемо єдності і злагоди в
усьому, щоб гріли душу рідні нам
пісні, і процвітало щастя в нашій
домі, нам є що цінувати й берегти**

Промовляє земля, рідна ненька:

-У любові живіть, рідненькі!

Не цурайтеся свого дому,

не бажайте горя нікому,

бо усі ви для мене - діти

і болить мене зиму й літо.

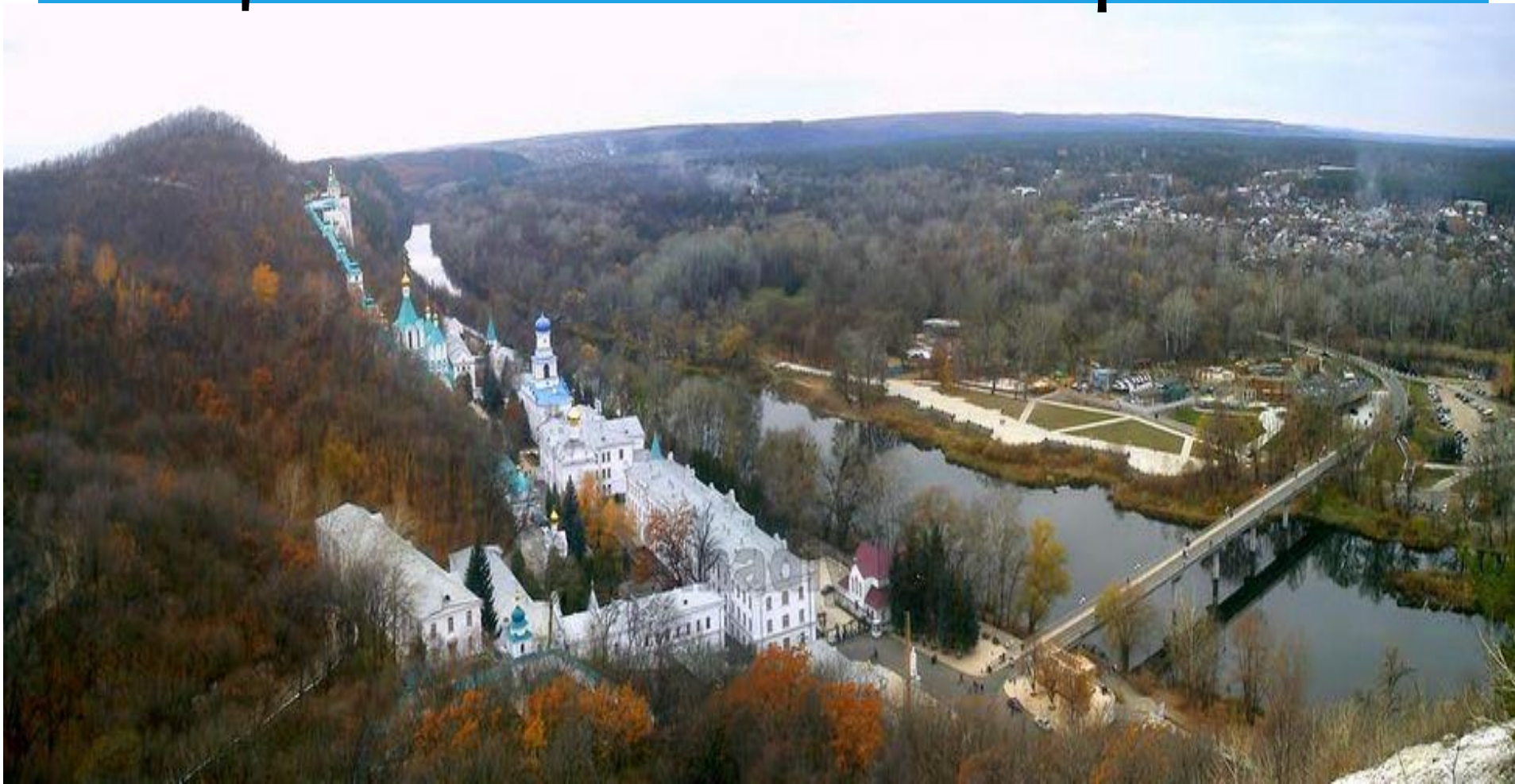
Прокидайтеся, схаменіться,

серцем слухайте і дивіться,-

промовляє земля, шепоче

захистить нас від лиха хоче...

**Усе моє, все зветься Україна
Така краса, висока і нетлінна,
Що хоч спинись і з Богом говори**

**Миру, процвітання, злагоди тобі,
наша Слобожанщино!**

**Презентація підготовлена учнями
10А класу в рамках
загальношкільного патріотичного
проекту**

Дякуємо за увагу!

